

Példaképem

Nem vagyok egyedül az osztályban, akinek a példaképe Cristiano Ronaldo.

De én inkább az emberre nézek fel. Természetesen kitűnő játékosnak tartom, aki ennyi idősen is felszántja a pályát a siker érdekében. Hihetetlen játékidőiganciája van, technikás, gyors, erős lövéseivel a kapusok réme.

A pályán sokszor „ki kell szolgálni” a társaknak, de ez nem nagyképűség nála. Ha kell, alázatos, nem önző, átadja a labdát.

Számunkra hihetetlen gazdagságban él, garázsában tíznél is több csúcskategóriás sportautó áll. Több háza, lakása, yachtja van. Érdekelt a szállodáiban. Szülőföldjén szobrot emeltek az élő legendának.

Mindemellett a mások gondja-baja soha nem közömbös a számára. Kórházaknak, iskoláknak, beteg gyermekeknek ad vagyonából. Saját gyermekkorát nagy szegénységben töltötte, talán ezért is a gyermekek azok, akik mindig számíthatnak rá. Egy interjúban elmondta: azért nem tetováltat, hogy rendszeresen tudjon vért adni.

A családjának pedig mindent megad. Imádott édesanyjának, aki egyedül nevelte fel, gyönyörű házat vett. Ifjabb Cristiano, a legidősebb gyermeke, szintén nagy tehetségnek ígérkezik. A legjobb edzőket fogadta fel a fiú mellé.

Ronaldóra akkor néztem fel igazán, amikor a Real Madridban játszott. Elmesélte: minden egyes napon, amikor ment be a klubházba, megállt minden korábbi, nagy Real-focista képe előtt, hogy erőt adjanak neki. Így tett a magyar Puskás Ferenc fotója előtt is.

Ronaldo volt, van és lesz. Ikon. Példakép.

Bódi Benedek 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola